

Pluteus aurantiorugosus

Rödskölding

Storsvampar, Basidiesvampar

Klass: *Agaricomycetes*, **Ordning:** *Agaricales*, **Familj:** *Pluteaceae*, **Släkte:** *Pluteus* (sköldingar), **Art:** *Pluteus aurantiorugosus* - rödskölding (Trog) Sacc. **Synonymer:**

Kännetecken

Rödskölding är en skivling med orangeröd till cinnoberröd, 4–9 cm bred hatt som är starkast färgad i mitten och har en något gulaktig kant, särskilt som äldre. Hatten är till en början klocklik, sedan utbredd, något rynkad och med en puckel. Hattens kött är mycket bräckligt medan foten är något mindre skör. Lamellerna är som unga vita, som äldre rosa med flockig, vitaktig egg. Foten är något fibrig, rynkad till streckad, först vit sedan orange anlupen nedifrån. Köttet är vitt i hatten, i foten gulaktigt. Svampen uppträder tidigt, i regel under mitten av juli.

Utbredning och status

Denna art är sällsynt påträffad några få gånger i Skåne, på Öland, i Bohuslän samt i Västergötland. Även i Danmark är den sällsynt, i Norge finns 1 känd växtplats och den saknas helt i Finland. Den förefaller att vara sällsynt i hela Europa och det finns rapporter från bl.a. Polen och Holland. Den finns i Nordamerika och östra Asien men frekvensen i dessa områden är okänd. Arten är rödlistad i Danmark, Nederländerna, Polen och Tyskland.

Ekologi

Svampen påträffas vanligen i gamla ädellövskogar med grova träd. Den växer vanligen ensam eller några få tillsammans på murken lövved eller levande ved av lönn, ask, asp och alm. Den föredrar näringsrika, fuktiga och skuggiga växtplatser. I Holland beskrivs den som vitt spridd i parker, på stubbar och avskurna grenar längs stigar och gångar.

Hot

Avverkning och röjning eller städning i lundmiljö minskar, på grund av substratbrist, på sikt artens möjligheter att hitta lämpliga levnadsbetingelser.

Åtgärder

Artens växtplatser måste säkerställas. Kända växtplatser måste inventeras och deras skyddsstatus vid behov förbättras. Lövlundar med lång kontinuitet och/eller med god tillgång på död ved bör lämnas till fri utveckling eftersom de utgör potentiella växtplatser för arten.

Övrigt

Utländska namn – DK: Skarlagen-skærmhat.

Naturvård

Konventioner: Skogsstyrelsens signalart

Litteratur

Bon, M. 1994. *Svampar. En fälthandbok*. Bonnier Alba, Stockholm.

Cetto, B. 1979. *Der grosse Pilzführer, Band 1*. BLV Verlagsgesellschaft, München Bern Wien.

Lange, J. & Lange, M. 1982. *Svampflora*. P.A. Norstedt & Söners förlag, Stockholm.

Författare

Karin Bohlin 2001.